

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] sit maximum peccatorum? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

obediendum præponitur, ita Deus omnibus.

Ad tertium dicendum, quod Abraham & Isaac ad ancillas accesserunt, non quasi fornicario concubitu, ut infra patebit, cum de matrimonio ageretur. Item dam autem non est necessarium à peccato excusare, qui etiam auctor fuit venditionis Ioseph.

non cõple
uit, vide
in 4. sen.

in corpo-
re ars.

Ad quartum dicendo, quod fornicatio simplex contrariatur dilectioni proximi, quantum ad hoc quod repugnat bono prolis nascituræ, ut * ostensum est: dicitur scilicet dat operam generationi, non secundum quod convenit prolis nascituræ.

Ad quintum dicendum, quod per opera pietatis ille, qui lubricum carnis patitur, liberatur a perditione æterna, in quantum per huiusmodi opera disponitur ad hoc, quod gratiam consequatur, per quam peccata: & in quantum per huiusmodi opera factus est de lubrico carnis commissio. Non autem ita, quod si in lubrico carnis perseveret impenitens usque ad mortem, per pietatis opera liberetur.

Ad sextum dicendum, quod ex vno concubitu potest vnus homo generari. Et ideo inordinatio concubitus, quæ impedit bonum prolis nascituræ, ex ipso genere actus est peccatum mortale, & non solutum ex inordinatione concupiscentiæ. Ex vna autem commessione non impeditur bonum totius vitæ minus hominis. Et ideo actus gulæ ex suo genere non est peccatum mortale. Esset tamen, si quis scienter cibum comederet, qui totam conditionem vitæ commutaret, sicut patet de Adam. Nec tamen fornicatio est minimum peccatum, quæ sub laetitia continentur. Minus enim est concubitus cum uxore qui fit ex libidine.

744 Mal. 9.1. ARTIC. III.

Utrum fornicatio sit veniale peccatum? Vnde dicitur: si protulerit. Videtur, quod fornicatio aliquam cognitionem peccatum. Tanto enim magis proli de educatione: quia id quod cada... terminatio, iudicatur secundum id quod communitur.

vide
4. d. 26.
& sel.

tur enim in gloss. 1. ad Cor. 7. quod ardor libidinis in luxuria est maximus. Ergo videtur, quod fornicatio sit gravissimum peccatum.

¶ 2 Præterea, Tanto aliquis magis peccat, quanto in rem sibi magis coniunctam delinquit: sicut gravius peccat qui percutit patrem, quam qui percutit extraneum. Sed sicut dicitur 1. Corinth. 6. Qui fornicatur, in corpus suum peccat: quod est homini coniunctissimum. Ergo videtur quod fornicatio sit gravissimum peccatum.

¶ 3 Præterea, Quanto aliquid bonum est maius, tanto peccatum quod contra illud committitur, videtur esse gravius. Sed peccatum fornicationis videtur esse contra bonum totius humani generis, ut patet * *art. prac.* ex prædictis. Est etiam contra Christum, secundum illud 1. ad Corinth. 6. Tollens membra Christi, faciam membra meretricis. Ergo fornicatio est gravissimum peccatum.

SED contra est, quod * Gregorius dicit, quod peccata carnalia sunt minoris culpæ, quam peccata spiritalia. *li. 33. mo. c. 11. parum ante med.*

RESPONDEO dicendum, quod gravitas alicuius peccati potest attendi dupliciter. Vno modo secundum se. Alio modo, secundum accidens. 3 secundum se quidem attenditur gravitas peccati ex ratione suæ speciei, quæ consideratur secundum bonum cui peccatum opponitur. Fornicatio autem est contra bonum hominis nascituri. Et idem est gravius peccatum secundum speciem suam, peccatis quæ sunt contra bona exteriora, sicut est furtum, & alia huiusmodi: minus autem peccatis quæ sunt directe contra Deum, & peccato quod est contra vitam hominis iam nati, sicut est homicidium.

Ad primum ergo dicendum, quod libido quæ aggravat peccatum, est quæ consistit in inclinatione voluntatis. Libido autem quæ est in appetitu sensitivo, diminuit peccatum: quia quanto aliquis ex maiori passione impulsus peccat, tanto levis est peccatum. Et hoc modo

**habetur
expresse
in l. b. de
hone. mu
lieru. c. 2.
ante me.
to 9.
† l. 2. c. 39
circa fin.*

modo libido in fornicatione est maxima. Et inde est quod August. * dicit in lib. de Agone Christiano, quod inter omnia Christianorum certamina, duriora sunt praelia castitatis, ubi est quotidiana pugna, & rara victoria. Et Isid. † dicit in lib. de summo bono, quod magis per carnis luxuriam humanam genus subditur diabolo, quam per aliquod aliud: quia scilicet difficilius est vincere vehementiam huiusmodi passionis.

Ad secundum dicendum, quod ille qui fornicatur dicitur peccare in corpus suum; non solum quia fornicationis delectatio consummatur in carne, quod etiam in gula accidit; sed etiam quia contra bonum proprii corporis agit, qui fornicatur, in quantum se licet indebitè resoluit illud, & inquinat, & alteri committit. Nec tamen propter hoc sequitur quod fornicatio sit grauius peccatum: quia ratio in homine preualet corpori. Vnde si sit peccatum magis repugnans rationi, grauius erit.

Ad tertium dicendum, quod peccatum fornicationis est contra bonum speciei humanæ, in quantum impedit generationem singularem vnus hominis nascituri. Magis autem pertingit ad rationem speciei, qui actu iam participat speciem, quam qui est potentia homo. Et secundum hoc etiam homicidium est grauius, quam fornicatio, & omnes luxuriæ species, tantum magis bono speciei humanæ repugnans. Bonum etiam diuinum est maius bono speciei humanæ. Et ideo etiam peccata quæ sunt contra Deum, sunt maiora. Nec fornicatio est directe peccatum in Deum, quasi fornicator Dei offensam intendat: sed ex consequenti, sicut & omnia peccata mortalia. Sicut enim membra corporis nostri, sunt membra Christi: ita anima & spiritus noster est vnus cum Christo: secundum illud 1. ad Corin. 6. Qui adhæret Deo, vnus spiritus est. Vnde etiam peccata spiritualia sunt magis contra Christum, quam fornicatio.